

NULITATEA ACTULUI JURIDIC

Legislatia noastra nu cuprinde o definitie a nulitatii, totusi am desprins din literatura de specialitate o definitie care mi s-a parut elocventa : nulitate este acea sanctiune de drept civil, care lipseste actul juridic de efectele contrarii normelor juridice editate pentru incheierea sa valabila; nulitatea intervine in cazul in care nu se respecta conditiile de valabilitate ale actului juridic civil.

FUNCTIILE NULITATII

1. **Functia preventiva**- consta in efectul inhibitoriu pe care il exercita asupra subiectelor de drept civil, tentate sa incheie actul juridic civil cu nerespectarea conditiilor sale de validitate.
2. **Functia sanctionatorie**- presupune tocmai inlaturarea efectelor contrare legii. Functia de mijloc de garantie a principiului legalitatii apare ca un mijloc de asigurare a respectarii ordinii publice si bunelor moravuri.

DELIMITAREA NULITATII

Pentru o mai buna inteleghere a nulitatii este necesar sa o delimitam de alte cauze de neficacitate a actului juridic civil precum ar fi : rezolutiunea, rezilierea, caducitatea, revocarea, inopozabilitatea.

- a) **NULITATE-REZOLUTIUNE.** Delimitarea presupune cunoasterea conceptelor in cauza, semnaland asembarile si deosebirile de regim juridic dintre ele. Nulitatea reprezinta lipsirea de efecte a unui act juridic incheiat cu nerespectarea normelor privind conditiile de validitate. Rezolutiunea consta in desfiintarea unui contract sinalogmatic, cu executare *uno-ictu*, dintr-o data, pentru neexecutarea culpabila a obligatiilor de catre una din parti.

Asemanari :

- ambele sunt cauze de neficacitate a actului juridic civil
- ambele produc efect retroactiv
- ambele sunt, in principiu, juridiciare, deoarece presupun o hotarare a organului dejurisdictie competent

Deosebiri :

- daca nulitatea presupune un act nevalabil, rezolutiunea presupune un act valabil incheiat
- daca nulitatea se aplica oricarui act juridic civil, rezolutiunea priveste doar contractele sinalogmatice cu executare *uno-ictu*

-daca la nulitate cauzele sunt contemporane momentului incheierii actului, la rezolutiune, cauza (neexecutarea culpabila de catre una dintre parti) este ulterioara momentului incheierii

- b) **NULITATE-REZILIERE.** Rezilierea este incetarea-desfacerea unui contract sinalogmatic, cu executarea succesiva, pentru neexecutarea culpabila a obligatiilor de catre una din parti. Intre nulitate si reziliere exista ,in esenta, aceleasi asembarile si deosebiri ca in cazul nulitate-rezolutiune, cu mentiunea ca efectele, de data aceasta, nu sunt retroactive, ci numai pentru viitor.

- c) **NULITATE-CADUCITETE.** Caducitatea este o cauza de neficacitate constand in faptul ca lipseste actul juridic civil de orice efecte datorita intervenirii unor cauze ulterioare incheierii sale si independent de vointa autorului actului.

Asemanari :

- ambele sunt cazuri de neficacitate

Deosebiri :

- daca nulitatea presupune un act nevalabil, caducitatea presupune un act valabil

- daca nulitatea retroactiveaza, caducitatea produce efecte numai pentru viitor, deoareca pentru trecut nu s-au mai produs nici un fel de efecte ale actului
 - daca nulitatea presupune cauze contemporane incheierii actului, caducitatea presupune o cauza ulterioara incheierii si straina de vointa autorului actului
- d) NULITATE-REVOCARE. Revocarea desemneaza acea sanctiune de drept civil care consta in inlaturarea efectelor actului juridic civil datorita ingratitudinii grafiticatului ori neexecutarii culpabile a sarcinii.
- Asemanari :*
- ambele sunt cauze de ineficacitate a actului juridic civil
- Deosebiri :*
- daca nulitatea presupune un act nevalabil, inopozibilitatea presupune un act valabil incheiat
 - pentru nulitate- efectele privesc atat partile cat si tertii, iar pentru inopozibilitate- efectele actului se produc fata de parti, dar nu se produc fata de terți
 - cauzele care determina nulitatea sunt contemporane incheierii actului, pe cand cauzele care determina inopozibilitatea constau in neindeplinirea unor formalitati ulterioare incheierii lui
 - daca nulitatea relativa poate fi "confirmata", inopozibilitatea poate fi si inlaturata prin "ratificare" (termenii nu sunt sinonimi)

CLASIFICAREA NULITATII ACTULUI JURIDIC CIVIL

Criterii de clasificare :

1. In functie de natura interesului ocrotit, nulitatea este :
 - a) absoluta
 - b) relativa
2. In functie de intinderea efectelor sale, nulitatea poate fi :
 - a) partiala
 - b) totala
3. Dupa modul de consacrare legislativa, este :
 - a) nulitate expresa (textuala)
 - b) nulitate virtuala (implicita)
4. Dupa felul conditiei de validitate, nerespectata, nulitatea poate fi :
 - a) nulitate de fond
 - b) nulitate de forma
5. Dupa modul de valorificare, nulitatile se impart in :
 - a) nulitate judiciara
 - b) nulitate amiabila

Nulitatile presupun darea unei hotarari judecatoresti (fiind judiciare). Cauzele de nulitate amabila sunt rare in practica.

- 1.a) Nulitatea absoluta – este nulitatea care sanctioneaza nerespectarea , la incheierea actului juridic, a unei norme care ocroteste un interes general, obstesc. In legislatie, nulitatea absoluta este desemnata prin formule "nulitatea de drept " sau "nulitate" sau "nulitate de plin drept ".
- 1.b) Nulitatea relativa – este nulitatea care sanctioneaza nerespectarea, la incheierea actului juridic civil< a unei norme care ocroteste un interes particular, individual ori

personal. Nulitatea relativa este indicata prin formulele : “ actul este anulabil” , “actul este anulat ” .

2.a) Nulitatea paritala – desfiinteaza numai o parte dintre efectele actului juridic civil, celelalte efecte ale actului producandu-se deoarece nu contravin legii.

2.b) Nulitatea totala – desfiinteaza actul juridic civil in intregime.

Dintre acestea doua, nulitatea relativa este regula, iar cea absoluta este exceptia.

3.a) Nulitatea expresa – e acea nulitate care este prevazuta ca atare intr-o dispozitie legala (majoritatea nulitatilor exprese sunt prevazute fie in Codul Civil, fie in alte izvoare ale dreptului civil)

3.b) Nulitatea virtuala – e acea nulitate care nu este prevazuta expres de lege, dar rezulta din modul in care este reglementata o anumita conditie de validitate a actului juridic civil.

4.a) Nulitatea de fond – este aceea care intervine in caz de lipsa ori nevalabilitate a unei conditii de fond a actului juridic civil : consumtaman, capacitate, obiect, cauza.

4.b) Nulitatea de forma – intervine in cazul nerespectarii formei cerute *ad validitatem*.

Cele mai numeroase sunt nulitatile de fond.

CAUZELE DE NULITATE

Aceasta sanctiune are drept cauza-generica- nerespectarea dispozitivelor legale care reglementeaza conditiile sale de valabilitate.Deci, nevalabilitatea conditiilor sale esentiale (care sunt conditii de valabilitate) atrag nulitatea.

CAUZE DE NULITATE ABSOLUTA :

1. Incalcarea regulilor privind capacitatea civila a persoanelor :
 - nerespectarea unor incapacitati speciale pentru ocrotirea unui interes obstesc (art. 1309 din Codul Civil)
 - lipsa capacitatii de folosinta a persoanelor juridice si nerespectarea principiului specialitatii capacitatii de folosinta (art. 34 din Decretul nr. 31/1954)

2. Lipsa totala a consumtamanului (in cazul erorii-obstacol)

3. Nevalabilitatea obiectului actului juridic civil

4. Cand lipseste cauza ori ea este ilicita sau imorală

5. Nerespectarea formei ceruta *ad validitatem*

6. Lipsa ori nevalabilitatea autorizatiei administrative (art. 58 Legea nr. 17/1996)

7. Incalcarea ordinii publice

8. Fraudarea legii

CAUZE DE NULITATE RELATIVA :

1. Viciile de consumtaman : eroarea, violenta, legiuirea sau dol

2. Lipsa discernamantului in momentul incheierii actului juridic civil

3. Nerespectarea regulilor privind capacitatea de exercitiu.

REGIMUL JURIDIC AL NULITATII

Prin regim juridic al nulitatii se intlege regulile carora este supusa nulitatea absoluta sau relativa. Acest regim juridic al nulitatii priveste trei aspecte :

1. cine poate invoca nulitatea
2. cat timp poate fi invocata nulitatea
3. daca poate fi sau nu acoperita nulitatea prin confitmare

Regimul juridic al nulitatii absolute

- a) nulitatea absoluta poate fi invocata de oricine are interes
 - partile actului juridic
 - procurorul
 - instanta din oficiu

Reprezentativa in acest sens este prevederea din Legea 18/1991, art. 3, alineatul 2 : “nulitatea poate fi invocata de primar, prefect, procuror si alte persoane care justifica un intelese legitim. ”

- b) actiunea in nulitatea absoluta este imprescriptibila, adica ea poate fi invocata oricand, indiferent de timpul scurs de la data incheierii actului juridic. (Decretul 167/1958 art. 2 : “nulitatea unui act poate fi invocata oricand, fie pe cale de actiune, fie pe cale de exceptie. ”)
- c) nulitatea absoluta nu poate fi acoperita prin confirmare expresa sau tocita. (a nu se confunda inadmisibilitatea confirmarii nulitatii absolute cu validarea actului prin indeplinirea ulterioara a cerintei legale. ”)

Regimul juridic al nulitatii relative

Acest regim juridic se exprima in trei reguli :

1. nulitatea relativa poate fi invocata doar de persoane al carei interes a fost nesocotit la incheierea actului juridic. (personal sau prin reprezentantul legal al celui lipsit de capacitatea de exercitiu)
2. cautiunea inanulabilitate este prescriptibila, deci ea trebuie invocata in termenul de prescriptie extinctiva
3. nulitatea relativa poate fi acoperita prin confirmare expres sau tacit (printre-un act de confirmare care “sa cuprinda obiectul, cauza si natura olurgatiei”. Codul juridic civil art. 1190; iar confirmarea tacita rezulta fie din executarea actului anulaleic, fie din neinvocarea nulitatii inauntrul termenului de prescriptie extinctiva)

Intre nulitatea absoluta si cea relativa nu exista deosebiri de efecte, ci numai de regim juridic.

Efectele nulitatii

Efectele nulitatii sunt consecintele juridice ale aplicarii sanctiunii nulitatii. Generic, efectul nulitatii consta in desfiintarea raportului juridic generat de actul juridic civil lovit de nulitate si prin aceasta restabilirea legalitatii. In functie de ceea ce s-a intamplat dupa incheierea actului juridic civil, se pot distinge urmatoarele ipoteze :

1. actul n-a fost executat inca : aplicarea nulitatii va insemana ca acel act, fiind desfiintat, nu mai poate fi executat, deci partile se afla in situatia egala aceleia in care n-ar fi incheiat actul.
2. Actul a fost executat total sau parcial, pana la hotararea de anulare, efectele nulitatii vor consta in :
 - a) desfiintarea retroactiva a actului
 - b) restituirea prestatiilor efectuate in temeiul actului anulat

3. actul a fost executat , iar dobânditorul de drepturi le-a transmis la randul sau unor terți subdobânditori , pana la hotărarea de anulare, efectele nulității presupun :
 - a) desființarea actului executat
 - b) restituirea prestațiilor efectuate în temeiul actului anulat
 - c) desființarea actului subsecvent

Efectul nulității se exprima în adagiu “*quod nullum est, nullum producit effectum*” – care rezulta din cele spuse mai sus.

Pentru a opera aceasta regula, este necesar să fie aplicate principiile efectelor nulității :

- retroactivarea nulității
- restabilirea situației anterioare- *restituto in integrum*- adică restituirea prestațiilor efectuate în temeiul actului anulat.
- anularea nu numai a actului initial ci și a actului subsecvent (“*resoluto jure dantis, resolvitur jus accipientis* ”)

Principiul retroactivitatii. Exceptii.

Principiul constă în acea regula potrivit careia nulitatea nu produce efecte numai pentru viitor ci și pentru trecut, adică aceste efecte se suie până în momentul încheierii actului juridic civil. Retroactivitatea presupune înlăturarea efectelor actului care s-au produs între momentul anularii efective a actului; în temeiul acestui principiu, partile ajung în situația în care nu ar fi încheiat actul juridic.

Exceptii de la retroactivarea nulității

Exceptii reprezintă acele cazuri în care pentru anumite rațiuni, efectele produse între momentul încheierii actului și acela al anularii sale sunt menționate; de unde rezultă că efectele nulității se produc numai *ex nunc*, iar nu și *ex tunc*.

Constituie asemenea exceptii :

- mentinerea efectelor produse de un contract cu executare succesivă (contractul de închiriere, retroactivitatea efectelor nulității este obiectiv imposibilă)
- pastrarea fructelor culese anterior anularii de către posesorul de bună credință (Codul civil , art. 485); în acest caz , neretroactivitatea efectelor nulității se intemeiază pe ideea de protecție a posesorului de bună credință.

Principiul repunerii în situația anterioară “ *restitutio in integrum* ” . Exceptii.

Principiul repunerii în situația anterioară este regula de drept potrivit careia tot ce s-a executat în temeiul unui act anulat trebuie restituit astfel încât partile raportului juridic civil trebuie să ajungă în situația în care acel act nu ar fi încheiat.

“*Restitutio in integrum* ” , ca și retroactivarea , priveste efectele nulității actului juridic între parti, nu fata de terți.

Exceptiile de la principiul “ *restitutio in integrum* ”

-sunt exceptii acele situații în care pentru anumite rațiuni, prestațiile efectuate în temeiul actului anulat nu sunt supuse restituiri , deci se mențin. Exceptiile de la “*restitutio in integrum* ” sunt în același timp și exceptii de la retroactivitatea efectelor nulității.

Este exceptie de la “*restitutio in integrum* ” nu numai menținerea tuturor efectelor actului, ci și menținerea parțială a lor. În doctrina și în practică sunt considerate exceptii de la “*restitutio in integrum* ” :

-cazul incapabilului, care este tinut sa restituie prestatiiile primite numai in masura imbogatirii sale.

-cazul aplicarii principiului “nemo auditur propriam turpetudinem allegons” (nimanui nu-i este ingaduit sa se prevaleze de propria incorectitudine ori imoralitate pentru a obtine protectia unui drept)

Principiul anularii actului subsecvent ca urmare a anularii actului initial (“*resolutio jure dantis resolvitur jur accipientis*”). Exceptii.

Acest principiu priveste efectele nulitatii fata de tertii.

Principiul poate fi definit ca fiind acea regula de drept in virtutea careia, anularea actului initial primar atrage anularea si a actului subsecvent, urmaritor, datorita legislaturii sale cu primul.

In practica, aplicarea acestui principiu se concretizeaza si in doua situatii :
-in cazul “actelor autorizate”, la anularea si a actului civil care se intemeia pe acea autorizatie

-in cazul a doua acte, din care unul este principal ,iar celalalt accesoriu, anularea actului principal atrage desfiintarea si a actului accesoriu, prin aplicarea regulii “*accesorium sequitur principale*” .

Exceptii

-cazul aplicarii art. 1909, alineatul 1 din Codul Civil, coroleorat cu art. 972 din Codul civil ex.. situatia practic este urmatoarea : A incheie un contract de comodat - imprumut de folosinta- cu B; comodatorul B vinde ,desi nu are dreptul sa o faca, bunul mobil-care face obiectul contractului de comodat, lui C, care este de buna credinta, adica nu stie ca B nu este proprietarul mobilului si intra in posesia bunului mobil ; apoi contractul de comodat este anulat – B a crezut ca A ii doneaza bunul , iar A a avut intentia de a-i da bunul numai cu titlu de comodat .odata anulat contractul dintre A si B ar urma sa fie desfiintat si cel dintre B si C, iar C sa fie obligat sa restituie bunul respectiv; cu toate acestea C se va apara cu succes, invocand art. 1909 din Codul civil , potrivit caruia posesorul de buna credinta al unui bun mobil dobandeste chiar proprietatea bunului.

-cazul aplicarii art. 20 alineatul 2 din Decretul nr. 31/1954 : “daca cel declarat mor este in viata, se poate cere oricand anularea hotararii prin care s-a declarat moartea”, iar alineatul 2 dispune : “cel care a fost declarat mort poate cere, dupa anularea hotararii declarative de moarte, inapoiera bunurilor sale. Cu toate acestea, dobanditorul cu titlu oneros nu este obligat sa le inapoieze, decat daca se va face dovada ca la data dobandirii stia ca persoana declarata moarta este in viata.

-cazul subdobanditorului de buna credinta si cu titlu oneros al unui imobil.Nu se aplica exceptia in cazul tertului achizitor, cu titlu oneros care a cunoscut nevalabilitatea actului de proprietate, deci a fost de rea credinta.

Principii de drept care inlatura regula “quod nullum est, nullum producit effectum”

Principiul conversiunii actului juridic- conversiunea actului juridic inseamna, in esenta, inlocuirea actului nul cu act juridic valabil; pentru a opera conversiunea sunt necesare urmatoarele conditii :

- sa existe un element de diferenta intre actul nul si actul valabil
- unul dintre acte sa fie anulat efectiv si total

- actul socotit valabil sa intruneasca toate conditiile de valabilitate, iar aceste conditii sa se regaseasca in chiar cuprinsul actului anulat
- manifestarea de vointa a partilor sa nu rezulte inadmisibilitatea conversiunii
 - *cateva aplicatii ale conversiunii actului juridic :
 - cazul in care actul de instrainare este lovit de nulitate, dar este valabil ca revocare a legatului ce va avea ca obiect bunul ce forma obiect si al actului de instrainare anulat.
 - cazul in care mostenitorul instraineaza un bun din masa succesorala, desi actul de instrainare este nul si manifestarea de vointa exprimata in el valoreaza ca acceptare a succesiunii

Principiul “*error communis facit iur*“

Se mai numeste si “principiul validitatii aparentei in drept”; acest principiu inlatura nulitatea unui act incheiat intr-o situatie de eroare comună, obsteasca. Consacratia acestui principiu o gasim in art. 7 din Legea nr. 119/1996 cu privire la actele de stare civila (Monitorul Oficial nr. 282/1996): “Actele de stare civila intocmite de o persoana care a exercitat in mod public atributiile de ofiter de stare civila, cu respectarea prevederilor prezentei legi, sunt valabile, chiar daca acea persoana nu avea aceasta calitate.

Principiul raspunderii civile delictuale

Principiul are in vedere pe incapabilul minor. Intre principiul raspunderii civile delictuale si principiul ocrotirii minorului- consacrat in art. 1159 din Codul civil- are prioritate al doilea principiu care echivaleaza , practic, cu mentionarea actului anulabil, ca cea mai buna reparare a prejudiciului ce s-ar produce co-contractului prin fapta ilicita a minorului (in acest sens, art. 1162 din Codul civil dispune : “ minorul are actiunea in resciziune contra obligatiilor ce rezulta din delictele sale ”)